

”Transsi on hypnoottisluonteinen tila; uskonnollinen hurmos, jossa ihminen irtaantuu ympäröivästä todellisuudesta ” -Pienehkö sivistysanakirja Laservalot välkkyivät katkonaisesti hänen ympärillään. Vihreää. Punaista. Sinistä. Ilmassa leijaili savua. Kymmeniä hikisiä kehoja liikkui hänen ympärillään. Ekstaattisia ilmeitä. Liikettä rytmin tahtiin. Heiluvia käsiä ja jalkoja. Kaiken muun alleen peittävää musiikkia. Oli olemassa ihmisiä, jotka eivät ymmärtäneet reivaamista, konemusiikin tahtiin tanssimista. Angelille reivaaminen oli koko elämä – tai pitäisikö sanoa puolikas elämä. Reivaaminen ja ihmisoikeustyö olivat Angelin elämän kaksi pääpilaria, joiden päälle kaikki muu rakentui. Kuin ying ja yang - pimeys ja valo - nämä kaksi puolta hänessä täydentivät ja tasapainottivat toisiaan. Angel oli monesti miettinyt, että ihmiset, jotka eivät sietäneet reivejä tuskin kuulivat musiikkia samalla tavoin kuin miten hän musiikin kuuli. Pienestä pitäen Angel oli kuunnellut musiikkia, mutta vasta 20-vuotiaana hän oli ymmärtänyt, että hänen tavassaan kuulla musiikkia oli jotain erikoislaatuista. Synestesia. Se oli sana, jonka oppiminen oli mullistanut Angelin elämää. Synestesiolla tarkoitettiin aistien sekoittumista niin, että yhden aistialueen aktivoituminen aiheuttaa automaattisesti myös jonkin toisen aistin aktivoitumisen. Näin ihminen saattaa esimerkiksi nähdä äänet väreinä tai haistaa ne hajuina. Angel oli tutkinut ja lukenut, että synestesia voi esiintyä minkä tahansa aistien alueella. Synestesiää esiintyy myös symbolien, kuten kirjainten tai numeroiden yhteydessä, tai aikaan liittyvien käsitteiden, kuten viikonpäivien yhteydessä. Angel oli lukenut, että Bach näki musiikin väreinä. Beethovenista löytyi tietoja, joiden mukaan hän kerran kuvasi b-mollin mustana ja d-duurin oranssina. Angel oli katsonut Lady Gagan haastattelun, jossa tämä kertoi siitä miten hän näkee musiikin väreinä. Synestesiää on yhdistetty myös Jimi Hendrixiin, Mozartiin, Sibeliukseseen, Tori Amokseen, Duke Ellingtoniin, Stevie Wonderiin sekä moniin muihin muusikoihin ja taiteilijoihin. Lolitan kirjoittaja Vladimir Nabokov oli kirjoittanut synestesiasta. Antiikin filosofille ja matemaatikolle Pythagoraalle numerot olivat pyhiä ja esiintyivät eri persoonina. Filosofi John Locke kirjoitti aistien yhdistymisestä jo 1600-luvulla, vaikka itse termi synestesia luotiin vasta 1800-luvun puolella välissä. Angelille musiikki oli pienestä pitäen ollut hyvin kokonaisvaltainen elämys. Angel näki musiikin väreinä, mielikuvina ja tarinoina päänsä sisällä: jokainen kappale oli kuin oma värikäs lyhytelokuvansa. Eikä kyse ollut pelkästään väreistä ja tarinoista: joinain hetkinä Angel saattoi myös maistaa musiikin, niin oudolta kuin se ehkä asiaa kokemattomille kuulostikin. Gabriel & Dresdenin As the Rush Comes -remixin alkuvokaalit maistuivat sitruunaisen kirkakoilta ja toivat mieleen mustan metsän silhuetin sinisen sumuverhon takaa nähtynä. Nyt reiveissä jytisevä Len Fakin Stripped-teknobasso taas tuo ruosteisen vivahteen Angel suuhun. Kuinka monta iltaa Angel olikaan vain maannut silmät kiinni sängyssään kuunnelleen ja makustellen eri kappaleita. Marilyn Mansonin Coma White maistui pääosin lakritsien ja happaman puolukan sekoitukselta, tuottaja Thomas Newmanin Ghosts-kappaleen ensimmäinen minuutti tuntui suussa merisuolalta, basilikalta ja saharilta. Tracy W. Bushin Shattrathin alku näyttäytyi Angelille oranssinhehkuisena nuotiona ja Beethovenin kuutamოსonaatti puolestaan toi mieleen sinisenharmaan merihorisontin. Synestesia-sanan löytäminen ja tähän maailmaan perehtyminen oli kuljettanut Angelin psykologisten tutkimusartikkeleiden maailmasta myös netin keskustelufoorumeille. Angel maailma laajeni ja hän sai yhä oppia, että synestesiää oli olemassa todella monenlaista eri tyyliä: jotkut ihmiset haistoivat tunteiteita ja lämpötiloja, toiset tunsivat äänet kosketuksina – musiikki saattoi olla hierontaa tai kidutusta -, osa kuuli ja näki kivun aistimukset. Osalla ihmisistä liike saattoi muuntua väreiksi ja hajuiksi - oliko tällöin ihmekään, jos liikesyneesteettiset ihmiset rakastuivat tanssiin ja liikuntaan? Osa ihmisistä kertoi kuulevansa maut: herkulliset ruokalajit ja illalliset olivat heille kuin musiikkikeikkoja tai

sinfonioita. Moni näistä ihmisistä rakastikin musiikkia ja Angelillä oli netin kautta kehkeytynyt myös lyhyt romanssi erään kokki-muusikon kanssa. Angelin nuoleminen oli kuulemma kuulostanut Mozartin pieneltä yösoitolta. Angelia hymyilytti aina kun hän ajatteli tätä. Angel oli netin keskustelufoorumien kautta päätynyt mukaan foorumin jäsenten tapaamiseen eräässä paikallisessa kahvilassa. Siellä hän oli ystäväystynyt Clairen, erään ihmisoikeustyötä tekevän juristin kanssa ja oppinut tältä uudenlaista tapaa nähdä maailmaa. Aiemmin lakiopinnot olivat olleet Angelille vain tapa miellyttää vanhempiaan; jotain, jolla ehkä saattoi elättää itsensä valmistuttuaan opinnoista. Koko opintojensa ajan Angel kuitenkin keskittyi määrätietoisesti intohimoonsa: DJ-keikkojen soittamiseen. Claire oli kuitenkin tuonut uutta sisältöä ja innostusta Angelin lakiopintoihin ja näyttänyt Angelille miten ihmishenkiä voitiin pelastaa ja yhteiskuntaa muuttaa juristiikan kautta. Noin seitsemän vuotta Clairen tapaamisen jälkeen Angel löysikin itsensä töistä YK:stä ihmisoikeusjuristina. Clairella oli sama työnantaja ja työpaikka, mutta he työskentelivät eri osastoilla. Angel rakasti työtään, mutta oli hetkiä, jolloin työ tuntui henkisestä todella raskaalta. Oli vaikea kuulla uutisia teloitetuista poliittisista vangeista, joiden pelastamisen yrittämiseksi oli käyttänyt välillä jopa kuukausikaupalla aikaa ja vaivaa. Etenkin yksi viimeaikaisista uutisista oli koskettanut syvästi Angelia, ehkä siksi, että raiskattu tyttö oli ollut hänen pikkusiskonsa ikäinen. Maailmantuskasta ja työturhautumisista puhuminen työkavereiden ja kollegoiden kanssa auttoi toki, mutta ei korvannut reivaamista. Angel tiesi myös, että häntä painoivat hänen väkivaltaisen parisuhteensa muistot ja henkiset arvet. Angel tiesi, että hänen pitäisi jättää väkivaltainen poikaystävänsä, tiesi, että hän tämä oli hänelle vaaraksi. Angelin ystävät olivat pyytäneet Angelia jättämään miehen jo kuukausia sitten, heti ensimmäisen lyönnin jälkeen. Sitten huomenna, oli Angel sanonut silloin itselleen ja ties kuinka monennen kerran jälkeen jälkeen Angel tiesi yhä valehtelevansa itselleen. Mutta Angel ei voinut myöskään kieltää etteikö väkivaltaisen käytöksensä ohella hänen kihlattunsa osannut monesti olla erittäin ihana ja huomaavainen poikaystävä. Tämä näki Angelin tavalla, jolla vain harva osasi hänet nähdä. Ja sitäpaitsi mies lupasi aina lopettaa, jokaisen lyönnin jälkeen. Klassinen narsisti, hymähti Angel mielessään. Angel oli surullinen itselleen avuttomuudestaan lopettaa väkivaltaista ja vahingollista suhdetta ja tanssi siksi entistä raivokkaammin. Vahvimmat surut ja stressitilat sai purettua vain reivaamalla; se auttoi tavalla, johon paraskaan terapia tai seksi ei pystynyt. Ja sitähän reivaaminen oli: seksiä ja terapiaa; oman seksuaalisuutensa ja elämellisyytensä vapaata ilmaisua. Angel ei osannut sanoa montako ihmistä hän oli vuosien aikana tavannut, joita reivaaminen oli auttanut psykologilla tai terapeutilla käymistä enemmän; reivaaminen ja tanssiminen oli monelle toimintaa, jonka kautta pääsi yhteyteen omaan sieluunsa; musiikkiin pystyi hukuttautumaan ja tanssimalla luopumaan kaikista estoistaan. Tänä iltana Angel oli tullut teknoreiveihin, joiden musiikki oli hyvin aggressiivista ja koneellista: armotonta, brutaalia, karun ja epäinhimillisen kuuloista. ”Täydellistä”, oli Angel ajatellut kävellessään sisään reiveihin lepattavassa valkoisessa mekossaan. Kun koko päivä oli taas kulunut empatian ja inhimillisten tunteiden valtaamana ja kyynelten hukuttamana, ei mikään tuonut parempaa kontrastia ja vapauttavaa katharsista kuin täysin brutaali ja epäinhimillinen jumputus. ”Jumputus”, naureskeli Angel mielessään. Niin sanoivat monet sellaiset ihmiset elektronisesta musiikista, jotka eivät tienneet siitä yhtään mitään. Toisaalta, halventavalla ilmaisulla jumputus oli myös todellisuuspohjaa. Monet eri elektronisen musiikin tyyllilajit – muun muassa house, tekno ja trance – tunnettiin siitä, että niissä saattoi olla useammankin minuutin mittaisia kohtia, joissa toistettiin samaa muutaman sekunnin musiikkipätkää uudestaan ja uudestaan. Tämä muutamien sekuntien mittaisen samplejen toistaminen ei suinkaan johtunut artistien laiskuudesta ja kyvyttömyydestä säveltää itse omaa musiikkia (ainakaan asiansa jo

osaavien, paikkansa jo lunastaneiden artistien kohdalla), vaan siitä että tällaisella toistolla haluttiin kadottaa kuulijan ajantaju. Kun kuulija kuunteli kymmeniä sekunteja tai jopa minuutteja täysin samaa komppia ja melodiaa, katosi häneltä jossain vaiheessa täysin käsitys ajasta - tämä puolestaan mahdollisti kuulijan pääsyä siihen mielentilaan, josta kokonainen huippusuosittu musiikkilajikin oli saanut nimensä: transsiin. Kun kuulija kadotti ajantajun, ei hän yrittänyt enää odottaa ja arvailla mitä kappaleella olisi vielä tarjottavanaan; kuulijalle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin heittäytyä nykyhetkeen, unohtaa ärsytyksensä ja kaikki muu ja heittäytyä musiikin vietäväksi. Taitavat artistit ja tuottajat tiesivät kaiken tämän ja kuin kirurgien täsmällisellä tarkkuudella he osasivat palanen kerrallaan poistaa lukijan mielestä niitä esteitä ja tunteita, jotka toimivat nykyhetken kokemisen ja täydellisen heittäytymisen ja musiikkiin keskittymisen tiellä. Ei ollut sattumaa, että monet huipputuottajat olisivat vallan hyvin olleet – ja musiikin ja ihmissuhteidensa kautta olivatkin - loistavia terapeutteja: he olivat tottuneet analysoimaan kehon ja mielen puolustuskeinoja, tuntemaan syviä tunteita ja ennen kaikkea, he olivat tottuneita kuuntelemaan. Kokeneet tuottajat ja DJ:t – he ketkä eivät olleet egonsa kyllästämiä ja he ketkä eivät kerjänneet huomioita - osasivat usein kuunnella musiikkia ja muita ihmisiä äärimmäisen hyvin. Monet tuottajat ja DJ-kollegat olivatkin monta kertaa toimineet lohduttavina olkapäinä Angelin elämän kriiseissä. Tällaista kaikkea Angel mielti itsekään kotonaan DJ-mixtapeja laatiessaan: miten houkutellessa ja viettellessä kuulija aluksi rauhalliseen mielentilaan, jossa kuulija tuntee olonsa rakastetuksi ja turvallisiksi. Jälleen kerran, ei ollut sattumaa, että monissa trance-kappaleiden lyriikoissa aiheena oli nimenomaan rakkaus. Kun turvallisuuden ja rakkauden tunteen herättämiseen liittyvä pohjatyö oli tehty, oli DJ:n aika johdattaa kuulijat syvämmälle heidän omiin mieleensä ja tunteisiinsa; ehkä voimistaa rakkauden tunteen kokemista edelleen, ehkä nostattaa puhdasta ilon ja onnen tunnetta, ehkä ravisuttaa ihmiset hereillä tästä tunteesta ja järkyttää heidän mieltään vihaisella tunnelmalla. Angel piti elämänsä huippuhetkinä monia sellaisina hetkiä kun hän oli onnistunut työssään ja päässyt kuukausien jännittämisen ja rankan työnteon jälkeen juhlistaamaan puhdasta ja onnea ja iloa tanssilattialla. Angel tiesi paljon ihmisiä, jotka eivät ikinä uskaltaneet ilmaista hyvää oloaan ja iloaan muille; ehkä tällaiset ihmiset sitten iloitsivat vain salaa kotonaan - jos sielläkään, mielti Angel monesti apeana. Angel oli kuitenkin huomannut, että hänen oman hyvinvointinsa ja mielenterveytensä kannalta oli välttämätöntä osata silloin tällöin juhlistaa tärkeitä asioita kunnolla. Onneksi Angel oli päässyt tutustuttamaan reivien maailmaan monia ystäviäänkin ja hän pystyi jakamaan rakasta nautintoaan heidän kanssaan. Mutta millään tällä kaikella ei ollut väliä nyt kun Angel oli tanssilattialla heilumassa muiden mukana. Nyt Angel ei ollut soittamassa ja tarjoilemassa muille elämyksiä: hänen tehtävänänsä oli vain nauttia ja tanssia; nauttia siitä vaivannäöstä, joita tämän illan artistit olivat nähneet hänen ja muiden vieraittensa eteen. Nämä ihmiset olivat rautaisia ammattilaisia, oli Angel kuullut heti astuttuaan tanssilattialle. Hän kuuli teknomusiikinn särötetyt ja sekvensoidut bassot ja syntetisaattoreiden paneroidut ylätajuudet. Angel kuuli kauitettujen rumpujen iskut ja filttäroidyn valkoisen äänen, jota virvelin iskuihin oli lisätty. Angel kuuli ja näki mielessään ne kaikki sadat ja tuhannet tunnit, joita nämä artistit olivat viettäneet kotistudioissaan ja tietokoneidensa äärellä. Angel intuitiivisesti kuuli kaikki nämä tunnit; olihan hän viettänyt huippumuusikkojen kanssa paljon aikaa ja kuunnellut musiikkia koko ikänsä. Laadukkaasta musiikista Angel oli tänään maksanutkin. Angeli kävi nykyään vain rautaisten ammattilaisten keikoilla. Onneksi monia taitavia ja omistautuneita artisteja oli niin paljon, että vaikka keikat maksoivatkin, selvisi Angel silti usein halvalla. Ja kun hän oli asiaa miettinyt, oli hän todennut, että seitsemänkin kymppiä useamman tunnin hienosta keikasta ei ollut vielä mitään. Monet ihmiset saattoivat maksaa saman verran

tunnin terapiasta, joten kalliillakin keikoilla Angelin musiikkiterapia tuli paljon halvemmaksi kuin joidenkin hänen ystäviensä suosimat viimeisten muotisuuntausten mukaan kustomoidut yksityiset kognitiivisen terapian tunnit. Eläimellinen teknomusiikki ympäröi Angelin ja Angel antoi synestesiansa vaikuttaa: hän näki mielessään piikkilankoja, kuolleita kidutettuja ruumiita, verta ja vankityrmiä. Hän kuuli korvissaan musiikin lomassa kidutettujen korvia särkeviä huutoja, rautaputkien iskeytymistä lihaan, luiden murtumista, murrettujen hampaiden kolisemista lattialle. Hän kuuli korvissaan myös oman hysteerisen itkunsekaisen naurunsa, mutta se tuntui tulevan kuin jostain veden alta aivan kuin se ei olisi ollut hänen äänensä. Ei sillä ollut väliä; täällä tanssilattialla sai käydä läpi itseään ja tunteitaan. Kukaan ei tuominnut, kaikki olivat transsissa. Ympäristö oli hyväksyvä, rakastava ja avoinmielinen. Niinpä kyynelten lomassa Angel jatkoi raivokasta tanssimistaan ja katsoi vetisen suolaverhon takaa leviävää laservalomerta, josta ihmisten päät nousivat esiin ja pomppivat kuin merten aallot. Angel itki ja suri tunteitaan läpi, purki niitä pohjiaan myöten. Hän purki niitä kunnes hänellä ei ollut mitään purettavaa, Angel itki kunnes yhtäkään kyyneltä ei enää tullut ja sitten itki vielä vähän lisää kyyneletöntä itkuaan. Angel oli juuri siellä missän hänen piti olla. Transsissa, kaikkialla ja e-missään. Transsissa, keskellä ääniä, ihmisiä, hajuja ja makuja. Keskellä värejä ja musiikkia. Transsissa, keskellä jumputusta. Keskellä ihmisiä, joista yhden kohtaaminen oli muuttava hänen ja lukuisten muiden ihmisten elämän ikiajoiksi.